

„Madama Butterfly”, capodoperă italiană veristă în competiție la ONB

(Grigore Constantinescu – 23 noiembrie 2017)

La pragul dintre lunile noiembrie și decembrie, viața muzical-artistică s-a înscris și anul acesta în competiția organizării tradiționalelor Gale ale Operelor Naționale.

Fiecare teatru muzical este angajat, sub semnul performanței, oferind publicului creații care pot permite comparații între „Cel mai bun spectacol”, „Cele mai bune decoruri, costume”, „Artiști lirici de înalt nivel”, „Debuturi de mare valoare”. În cea de-a doua săptămână a lunii decembrie, vom ajunge la o sinteză a acestei competiții.

La Opera Națională București, publicul a fost invitat să vizioneze, ieri seara, opera veristă „Madama Butterfly” de Giacomo Puccini. Argumentul prioritar a fost ansamblul realcătuirii distribuției, rolul principal fiind susținut, din nou, de soprana lirico-dramatică Irina Iordăchescu.

Preocuparea conducerii teatrului – director general interimar Beatrice Rancea – s-a relevat în problemele de tatonare a ofertelor interpretative pentru diversele roluri pe care le solicită partitura. Un grup de personaje a oferit firescul ambiental al acțiunii: Cristina Eremia – Kate, Daniel Filipescu – Yamadori, Horia Sandu – Bonzo, Dan Indricău – Ofițerul; mai adăugăm unele contribuții care păstrează caracteristici episodice, cum ar fi Andrei Lazăr – Goro și mai cu seamă conturul personalității apropiate de principalele personaje, nuanțate temperamental liniar – baritonul Valentin Vasiliu. Sinteza pe care o reprezintă cei menționați, pentru prima dată solicitați în distribuția scenică, a fost dominată de expresivitatea însoțitoare a Butterfly, Suzuki, o delicată prezență gestuală și vocală a mezzo-sopranei Maria Jinga și, cu rostul intervenției sentimentale, tenorul Florin Guzgă, invitat de la Opera Națională din Iași, pentru debut în rolul Pinkerton.

În concepția componistică a lui Puccini, Madama Butterfly – Cio-Cio-San – răspunde într-o manieră complexă însoțitorilor, cu variate solicitări emoționale și dramatice. După primul spectacol de debut, soprana Irina Iordăchescu demonstrează acum o matură evoluție ca personaj teatral-muzical. Mai ales, se pot remarca, însă, câștiguri ale calităților vocalității în planul unui discurs maleabil în maniera cântului italian, capabil a deschide prin expresivitate orizonturile unei relații firești cu partenerii și, fără îndoială, cu publicul. Iată, deci, condiții favorabile pentru impresia artistică creată în asistența regizorală a lui Ștefan Neagrău, necesară în asigurarea calității succesului dorit de realizatorii întregului spectacol, pe coordonate stilistice în dialogul eficient al dirijorului Marcello Mottadelli cu orchestra.

Amintim, în egală măsură, reușita adaptare a discursului coral de mare expresivitate, cu inflexiunile poetice marine, sugerate în finalului actului secund de maestrul de cor Daniel Jinga, în spiritul verist autentic meridional.